

Melekler İman

Gönderen Kadir Hatipoglu - Nisan 26 2015 07:50:53

Muhterem muuml;minler Melek; erkeklik ve dışılık özelliği olmayan, yemeyen, içmeyen, evlenmeyen, doğmayan, doğurmayan, normal gözle görülmeyen, Allah'ın emirlerine itaat eden yaratıklardır. Arap dili uzmanlarına ve bazı İslâm âlimlerine göre "Melek", Arapça bir kelime olup, "Elûk" veya "Elûke" kökünden gelir. Elûk, "götüren", elûke ise "haber götüren" manâsınadır. Çoğulu "melâke" gelir. Ancak "melek" kelimesinin, Arapça'da bazan, hem tekil, hem çoğul manasında cins ismi olarak kullanıldığı da görülür. Bu kelimenin kökü sayılan "elk", aslında, "risalet" yani "elçilik"; melekde, "elçi" demektir. Kelime önce, mef'al vezinde "melek" idi. Sonra hemze "Iâm" harfinden sonraya alınarak "melek" olmuş; daha sonra hemze de kaldırılarak "melek" haline getirilmiştir. Bu gibi değişikliklere Arapça'da çokça rastlanır. Müfessir İbn Hayyâm ve dilcilerden Rağib el-İsfahânî, melek kelimesinin, "kuvvet ve iktidar sahibi" anlamına gelen "melk" veya "mülk" kökünden türetildiği görüşündedirler. Dolayısıyla melek kelimesi lügat bakımından; haberci, elçi, kuvvet ve iktidar sahibi, tedbir ve tasarruf manalarına gelmektedir. İslâm dininde ise; melek denince, akla önce, peygamberlere gönderilen ilâhî elçiler; sonra, insanlar ve kânat üzerinde Allah (c.c.) namına tasarrufta bulunan ve O'nun emirlerini ve verdiği vazifeleri aynen yerine getiren kudret sahibi manevî varlıklar gelmektedir. Ehlisünnet âlimlerinin Kitap ve Sünnete dayanan ortak görüşleri şöyledir: Melekler; Allahuteâlâ'ya ibadet ve taatle meşgul olan ruhanî, nuranî, Iâtif varlıklardır. Allah'ın kendilerine verdiği her emri derhal ve aynen yerine getirirler ve asla itaatsizlik etmezler

(#1605;#1614;#1604;#1614;#1574;#1616;#1603;#1614;#1577;#1612; #1594;#1616;#1604;#1575;#1614;#1592;#1612; #1588;#1616;#1583;#1614;#1575;#1583;#1612; #1604;#1575;#1614; #1610;#1614;#1593;#1618;#1589;#1615;#1608;#1606;#1614; #1575;#1604;#1604;#1607;#1614; #1605;#1614;#1570; #1575;#1614;#1605;#1614;#1585;#1614;#1607;#1615;#1605;#1618; Tahrîm, 66/6) Melekler, "emanet" sıfatıyla muttasıftırlar. Kur'ân-ı Kerim'in birçok ayetlerinde meleklerin, kâinattaki bütün varlıklar gibi bağımsız olarak yaratılan, fakat insanlara ve diğer canlı ve maddî yaratıklara mahsus olan yeme, içme, uyuma ve evlenme gibi sıfatlardan; erkeklik ve dışılık gibi cinsiyetten ve her çeşit günah işlemekten uzak, daima Allah'ı tenzih ve tesbih eden nuranî lâtif varlıklar olduğu bildirilmiştir. Bu özellikleri sebebiyle, Cenab-ı Hak tarafından kendilerine verilen her türlü işleri yapmaya, en kısa zamanda en uzak yerbilere süratle gitmeye, dilekleri şekil ve surette görülmeye muktedir olan, Hak Teâla'nın mükerrem kulları, şerefli ve kutsal yaratıklarıdır. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyrulur: #1604;#1575;#1614; #1610;#1614;#1587;#1618;#1576;#1616;#1602;#1615;#1608;#1606;#1614;#1607;#1615; #1576;#1616;#1575;#1604;#1618;#1602;#1614;#1608;#1618;#1604;#1616; #1608;#1614;#1607;#1615;#1605;#1618; #1576;#1616;#1575;#1614;#1605;#1618;#1585;#1616;#1607;#1616; #1610;#1614;#1593;#1618;#1605;#1614;#1604;#1615;#1608;#1606;#1614;

"Belki onlar, Allah'ın şerefli kollarıdır. Onlar Allah'ın sözünden önce söz söyemezler ve O'nun emrettiklerini (hemen) yaparlar." (Enbiya, 21/26-27); غِلاَظٌ شِدَادٌ لاَ يَعْصُونَ اللهَ مَآ اَمَرَهُمْ "Onlar, Allah'ın emirlerine (isyan edip) karşı gelmezler ve emrolundukları şeyleri (aynen) yaparlar." (Tahrim 66/6); وَلَهُ مَنْ فِى السَّمَوَاتِ وَاْلاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لاَ يَسْتَكْبِرُونَ عِبَادَتِهِ وَلاَ يَسْتَحْسِرُونَ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لاَ يَفْتُُونَ "Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun katındakiler O'na ibadet etmekte (asla) kibir göstermezler ve (asla) yorulmazlar. Gece ve gündüz durmadan (yorulmadan) O'nu tesbih (ve takdis) ederler." (Enbiyâ, 21/19-20). Ayrıca Peygamber (s.a.s), Cibril (a.s)'i insanlardan biri (Ashab'dan Dihyetü"l-Kelbî) suretinde gördüğünü meşhur Cibril hadisinde beyan etmiştir. (Buhârî, İman, 1; Müslim, İman, 1). Muhterem müminler Bu ayetlerden ve onları açıklayıp manaca destekleyen pek çok sahîh hadislerden, her Müslümanın melekler hakkında, şu özelliklere inanması gerekmektedir: 1. Melekler, Allahuteâlâ'nın yarattığı kollarıdır. Öyle ise onlar, Hak Teâlâ'nın -haşa- kızları, çocukları olmadıkları gibi, asla düşmanları da değildir (Putperest Arap müşriklerin ve eski din mensuplarının melekler hakkındaki sapık inançları hayalî olup batıldı). 2. Melekler, Allah'ın emirlerine harfiyen bağlıdır. O'na asla karşı gelmez ve isyan etmezler, herhangi bir yasağını çiğnemezler, günah işlemezler. Çünkü "İsmet" ve "Emanet" sıfatlarıyla muttasıftırlar. Bütün meleklerin ortak özelliği; بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ اَمَنُوا daima Allah'a hamd ve senada bulunmak, O'nu itaat ve ibadetle, tesbih etmektir (el-Enbiyâ, 21/26-27;

el-Muumin, 40/7). 3. Kur'acirc;n'a ve Suuml;nnete gouml;re melekler, gouml;zle gouml;rülmeyen, nurdan (ışıktan) yaratılmış olmalarına rağmen, Cenab-ı Hak onlara, gerektiğinde diledikleri kesif cisimler ve insan şekline girerek gouml;rünme guuml;cünü bağışlamıştır. (M. Said Ramazan el-Butî, Kuuml;brâl-Yakîniyyât el-Kevniyye, s. 271-278; A. A. Aydin İslâm İnançlari, I, 402-403). Meleklerle İman, Her Muuml;slümana Farzdır: Meleklerin mana ve hakikati, cinsleri, sıfat ve özellikleri hakkında ehlisünnet alimlerinin Kur'acirc;n-ı Kerim ve Peygamberimiz (s.a.s)'in sahih hadislerine dayanan (ve yukarıda açıklanan) ortak gouml;rüşleri, her Muuml;slümanın inanması gereken melek anlayışını ortaya koymaktadır. Vasıfları ve gouml;revleri Kur'acirc;n-ı Kerim'in pek çok âyetlerinde tafsılî olarak anlatılan meleklerle iman etmek, İslâm'da iman esaslarından biridir. Bu inanç, İslâm dininin inanç sistemi arasında çok önemli bir yer işgal eder. Çünkü melekler; Rab Teâl'a'nın insanlara bir lütfu ve keremi sayılan "peygamberlik müessesesi"nin temeli olan Allah'ın "ilâhî vahyini", gouml;rülmeyen gayb âleminden, insanlara, onlar arasından seçilen peygamberlere indiren "Allah'ın ilâhî elçileri"dir. Melekler, yaratılan bu âlemin, gouml;klerde ve yeryüzünde nizam ve intizamını sağlayan Allah'ın ruhanî yaratıkları, insanları koruyan, onlara hayatı ve iyiliği ilham eden, yaptıkları işleri yazan şerefli kâtipler, nuranî yüce varlıklardır. Bu esasa gouml;re, vahye ve peygamberlige, hatta ahirete ve gaybiyyât denilen "ahiret ahvali"ne, cennet ve cehenneme inanmak, ancak meleklerle iman etmekle mümkün olur. O halde peygamberlere ve onlara indirilen semavî kitaplara inanmadan önce, onlara peygamberliği getiren, vahyi ve kitapları indiren "meleklerin varlığına" kesin olarak inanmak lâzımdır. Bu bakımından, "meleklerle iman", "peygamberlere iman" demektir. Melekleri inkâr ise, peygamberliği de inkâr sayılır. İşte bu sebepledır ki, meleklerle iman; "iman esasları" arasında "Allah (c.c)'a iman"dan sonra yer almıştır. Nitekim Kur'acirc;n-ı Kerim'de; Allah'a imandan sonra meleklerine, daha sonra kitaplarına ve peygamberlerine iman etmek emredilmiştir: Bakara Sûresi'nde, #1575;#1614;#1605;#1614;#1606;#1614; #1575;#1604;#1585;#1617;#1614;#1587;#1615;#1608;#1604;#1615; #1576;#1616;#1605;#1614;#1570; #1575;#1615;#1606;#1618;#1586;#1616;#1604;#1614; #1575;#1616;#1604;#1614;#1610;#1618;#1607;#1616; #1605;#1616;#1606;#1618; #1585;#1614;#1576;#1617;#1616;#1607;#1616; #1608;#1614;#1575;#1604;#1604;#1607;#1616; #1576;#1616;#1575;#1604;#1604;#1607;#1616; #1608;#1614;#1605;#1614;#1604;#1614;#1574;#1616;#1603;#1614;#1578;#1616;#1607;#1616; #1608;#1614;#1603;#1615;#1578;#1615;#1576;#1616;#1607;#1616; #1608;#1614;#1585;#1615;#1587;#1615;#1604;#1616;#1607;#1616; #nbsp;"Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene (Kur'an'a) inandı, mü'minler de inandılar. Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inandı..." (2/285) buyurulur. Esasen diğer iman esaslarına (ahirete, kaza ve kadere) iman etmek de, her şeyden önce Allahu teâlâ'ya, sonra O'nun meleklerine inanmakla mümkün olur. Bu bakımından meleklerle iman, Kur'an da, Allah'a imandan hemen sonra zikrolunmuştur. Bu konuda Resulullah (s.a.s)'den Hz. Ömer (r.a)'ın rivayet ettiği meşhur hadiste, Peygamberimiz (s.a.s), vahiy meleği Cibril (a.s) ile konuşmuş, kendisine "iman nedir" diye sorduğunda Resulullah (s.a.s),

şöyle cevap vermiştir: ﴿İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayatı şerriyle kadere inanmaktadır.﴾ (Müslim, İman 1; ayrıca Buharî, Ebu Davud, Tirmizî ve Nesaî de benzerlerini rivayet etmişlerdir). Kur'ân-ı Kerim de meleklerden, onların vasıflarından yaptıkları eşitli vazifelerden, Allah katındaki yüksek derecelerinden söz eden pekçok âyet vardır. Allah kelâmı olan Kur'an'ın her verdiği haber haktır ve gerçeğin kesin ifadesidir. Peygamberler ise, masumduvarlar. İsmet, sıdk, tebliğ ve emanet sıfatları ile muttasıf olduklarıdan, asla yalan söyemezler. O halde Müslümanlar, Kur'ân ayetleri ve sahih hadislerle kesin olarak sâbit olan, bütün geçmiş peygamberlerin ve semavî dinlerin varlıklarında ittifak ettikleri meleklerle iman etmekle mükelleftirler. Bu sebeple, şer'an (Kitap ve Sünnet ile) sabit olan melekleri inkâr etmek, küfrü gerektirir. İnkâr edeni iman ve İslâm dairesinden çıkarır. Kur'ân-ı Kerim'in beyanına göre melekleri, şu üçbüyük grupda toplamak mümkündür: A) "İlliyyûn, Mukarrebûn" diye anılan melekler. Bunlar, daima Allahuteâlâ'yı tenzih ve tehlil ile, O'na ibadet ve taatla meşguldürler. Muhabbetullah (Allah sevgisi) ile istiğrak halindedirler. B) "Müdebbirât" diye bilinen melekler olup, bu kânatın nizam ve intizamını temin etmekle görevlidirler. Allahuteâlâ'nın yerlerde ve göklerde irade ve kudretinin tecellisine aracılık ederler. C) Her şeyden önce, Peygamberlere vahyi ilâhîyi ulaştırmakla görevli olan ilahî elçilerdir. Bunlar genellikle bütün insanların ruhî halleri ve tekâmülilleri ile meşguldürler. İnsanlarla ilgili çeşitli görevleri vardır. Gerçek şudur ki; bütün meleklerin ne gibi görevleri olduğunu tafsılâıyla bilmemize imkân yoktur. Ancak Kur'ân-ı Kerim, meleklerin bazı görevlerini ve her göreve göre onlara verilen melek ismini haber vermiştir. Onlara, bildirildiği isim ve vasıflarıyla inanmak gereklidir. Çünkü bu görev ve ve isimler kesinlik ifade eden dinî nasslarla sabit olmuştur. Genellikle insanların ruhî tekâmülilleri, dünya ve ahiret hayatları ile ilgili olan meleklerin, Kur'an ayetleri ve Peygamberimiz (asv)'in sahih hadisleri ile beyan olunan görevleri ve her birinin isimleri ana hatlarıyla şöyelce özetlenebilir: 1. Melekler, Allah'tan vahiy getiren ilâhî, elçilerdir. Meleklerin insanlarla ilgili en büyük ve en önemli görevleri; onları hidayete sevkeden, iki cihanda saadet ve selâmete ulaştıran ilâhî vahyi peygamberlere tebliğ etmek, Allah'ın kelâmını, emir ve hükümelerini, mümtaz kulları olan peygamberlerine ulaştırmaktır. Meleklerin başta gelen bu görevleri, bir çok Kur'an ayetleri ile sabittir. Allah (c.c) şöyel buyuruyor:

﴿İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayatı şerriyle kadere inanmaktadır.﴾

فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ
16; وَاْلاَرْضِ
جَاعِلِ
الْمَلَئِكَة
77;ِ رُسُلاً
اُولِى
اَجْنِحَةٍ
مَثْنَى
وَثُلاَثَ
وَرُبَاعَ
يَزِيدُ فِى
الْخَلْقِ
مَا يَشَآءُ
اِنَّ اللهَ
عَلَى كُلِّ
شَىْءٍ
قَدِيرٌ "Gökleri ve yeri yaratan,
melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı "elçiler" yapan Allah'a hamdolsun.
Allah dileğine dilediğini (peygamberlikle) arttırır. Şüphesiz Allah herşeye kadirdir." (Fatır,
35/1). Bu ayette Allah (c.c), yüce zatı ile peygamberleri arasında risaletini ve ilâhî
vahyi onlara tebliğ eden "melekler" yarattığını bildiriyor. Kanat tabiri; ruhlar âleminde,
meleklerin kudretini ve Allah'ın ilâhî emirlerini süratle yerine getirdiklerini beyan
eden mecazî bir ifadedir. Başka bir ayette de şöyile buyurur.
يُنَزِّلُ
الْمَلَئِكَة
77;َ بِالرُّوحِ
مِنْ
اَمْرِهِ
عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ
اَنْ
اَنْذِرُوا
اَنَّهُ لاَ
اِلَهَ
اِلاَّ اَنَا
فَاتَّقُونِ
"Allah, kollarından dileğine kendi emrinden bir ruh (vahiy) ile "melekleri" indirerek şöyile der:
(insanları) uyarın ki; benden başka (tapiłacak) ilâh yoktur. Benden korkun." (Nahl, 16/2).
Ayetten anlaşıldığına göre Allahuteâhî; ilâhî vahyini vahiy melekleri
vasıtasiyla, dileği seçkin kolları olan peygamberlerine indirir. Onlar insanlara, Allah'ın
birliğini, ibadete ve korkulmaya lâyık tek mabud olduğunu bildirirler. Ayette vahiy, ruha
benzetilmiştir. Çünkü ruh, nasıl cesedin dirilmesine sebeb olursa; vahiy de
insanları ve milletleri dirilten bir ruh gibidir. Bu iki ayette vahiy meleklerinden bahsedilmekte ise de,
Kur'ân-ı Kerime göre Hz. Muhammed (s.a.s)'e vahyi getiren meleğin ismi Cibrail'dir.
Bu kelime bazı âlimlerin görüşlerine göre, "Allah'a hizmet eden" manasına
olup, Arapçası "Cibril"dir. Allah (c.c) şöyile buyuruyor:

قُلْ مَنْ
كَانَ
عَدُوّاً
لِجِبْرِيلَ
فَاِنَّهُ
نَزَّلَهُ
عَلَى
قَلْبِكَ
بِاِذْنِ
اللهِ
مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ
وَهُدًى
وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِن
16;ينَ "Deki: Kim Cibrile düşmansa, bilsin ki, o, Kur'an'ı Allah'ın izniyle
-kendinden önceki tasdik edici ve müminlere yol gösterici ve müjdeci
olarak- senin kalbine indirmiştir." (Bakara, 2/97). Cibril Kur'an'da "Ruhu'l-Emin" ve
"Ruhul-Kudüs" olarak da geçer:
وَاِنَّهُ
لَتَنْزِيلُ
رَبِّ
الْعَالَمِي
06;َ "Şüphesiz ki Kur'an, âlemlerin Rabbinin indirdiği (bir kitap) tır.
نَزَلَ بِهِ
الرُّوحُ
اْلاَمِينُ Onu
"Ruhu'l-Emin" (Cebrail) senin kalbine, uyarlanlardan olman için indirmiştir." (Şuarâ,
26/192-193), Hz. Muhammed (s.a.s)'den önceki peygamberlere de vahyin aynı yolla
indirildiği bildirilmiştir اِنَّآ
اَوْحَيْنَآ
اِلَيْكَ
كَمَآ
اَوْحَيْنَآ
اِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيّ
16;ينَ مِنْ
بَعْدِهِ “Ey peygamber! Biz
Nuh’a ve ondan sonraki bütün peygamberlere vahyettigimiz gibi, sana da
vahyettik.” (Nisâ, 4/163). Cebrail (a.s)'a "Vahiy meleği" ve "Namusu Ekber" de denir.
Dört büyük melekten biri olarak, "Rasul" diye de anılır. O, Vahiy meleklerinin başı
ve resulüdür. En büyük ve en şerefli melektir. 2. Meleklerin önemli
vazifelerinden biri de; Allah'ın sevgili kulları olan peygamberlerini destekleyerek onlara kuvvet
vermek, karşılaştıkları güçlükleri kolaylaştmak ve
üzüntülü anlarında onları teselli etmektir. Bu yardım ve manevî
destek, hemen her peygamber için daima görülmüştür. Bunun
örnekleri çok olup, pekçok Kur'an ayetleriyle sabittir. Bu konuda, diğer

كُنْتُمْ
=تُوعَدُونَ "Rabbimiz
Allah'tır deyip dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerlerine (müjdeci) melekler
iner. Onlara: Korkmayın, mahzun da olmayın, size vadedilen cennetle sevinin.
نَحْنُ
اَوْلِيَآؤُ
03;ُمْ فِى
الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا
وَفِى
اْلاَخِرَةِ
وَلَكُمْ
فِيهَا مَا
تَشْتَهِى
اَنْفُسُكُم
18; وَلَكُمْ
فِيهَا مَا
تَدَّعُونَ Sizin
dünya hayatında da, ahirette de dostlarınız Biziz." (Fussilet, 41/30-31) buyrular. Meleklerin,
müminlere iniş, onların dünyada hayatı ve doğru olanı kalplerine ilham etmeleri şeklinde
olabileceği gibi; onları huzurlu kılmak, Allah'ın kendilerine vadettiği cennetle müjdelemek
şeklinde de olabilir. Bu gruptaki yardımcı melekler, müminlere dünyaya ve ahirette dost
ve arkadaş olduklarını söyerek, sıkıntılı hallerinde onları teselli ederler. Nitekim Hak
Teâlâ, Peygamber (s.a.s)'e ve beraberindeki Ashâb-ı Kirama, kâfirlerle
Allah yolunda savaşırken onlara yardım eden ve müminleri düşmanlarına muzaffer
kılan melekler gönderdiğini bildirir. Bu konuda Cenab-ı Hak şöyle buyuruyor:
اِذْ
تَسْتَغِيثُ
08;نَ رَبَّكُمْ
فَاسْتَجَاب
14; لَكُمْ
اَنِّى
مُمِدُّكُمْ
بِاَلْفٍ
مِنَ
الْمَلَئِكَ
77;ِ
مُرْدِفِينَ
"Hani siz Rabbinizden imdat (yardım) istemiştiniz. O da; "Ben size birbiri ardından gelen bin
melekle imdat ediyorum" diye duanızı kabul etmişti." (Enfâl, 8/9-). Diğer bir ayette;
اِذْ تَقُولُ
لِلْمُؤْمِن
16;ينَ اَلَنْ
يَكْفِيَكُم
18; اَنْ
يُمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ
بِثَلاَثَةِ

اَلاَفٍ مِنَ
الْمَلَئِكَ
77;ِ
مُنْزَلِينَ
"Rabbinizin, indirdiği üçbin melekle yardım etmesi yetmez mi?" (Âl-i İmran,
3/123); Başka bir ayette beşbin melek indirildiği (3/124); bir diğerinde, "Kuvvetli rüzgâ ve göremediğiniz askerler gönederdik" (Ahzâb 33/9) buyurulur. Nitekim
Müslümanların, kâfirlerle yaptıkları üç savaşı da Allah'ın izni ve
meleklerin yardımı ile kazandıkları tarihen sabittir. 4. Meleklerin bir vazifesi de; insanların ruhen
yükselmelerine yardım etmek ve onları, iyi, güzel ve hayırlı işlere yöneltmektir.
İnsanlar, ancak meleklerin indirdiği ilâhî vahiy ve telkin ettikleri ilâhî ilham ile
ruhî hayatın ne olduğunu arılayabilir ve ruhî melekelerini geliştirecek ruhen
yükselebilirler. Melekler, müminlere manevî kuvvet vererek ruhen yükselme
düşüncesinin dünyada yerleşmesini sağlarlar. Meleklerin müminler, hatta
kâfirler için dua etmeleri, bütün insanları ruhen yükselme yoluna
sokmak içindir. Müminleri Allah'ın izniyle hidayete sevkederek onları aydınlığa
çıkarmaları, hep bu ruhî yükselmeyi sağlamak içindir. Meleklerin
insanlarla ilgili olan bu görevleri; onların ruhen yükselmelerine yardım etmek,
böylece onları ruhî olgunluğa eriştirmek gayesi taşır. Genel olarak her türlü
iyi, güzel ve hayırlı işler, bu ilham meleklerinin iyi telkinleri ve bizi o işlere
yönlendirmelerinin sonucudur. 5. Bu gruptaki meleklerin diğer bir görevi de;
bütün insanların hidayetleri ve doğru yolu bulmaları için duada ve şefaatta
bulunmalarıdır. Şefaat, hüküm gününde günahkârlar hesabına
Allah'a yalvarmaktadır. Bu dua ve şefat; "Rahmeti her şeyi kuşatan Allahuteâlâ'nın
iradesiyle bütün insanlar için ise de; meleklerin yalnız müminlere mahsus
olan duaları daha kuvvetlidir. Nitekim Hak Teâlâ;
اَلَّذِينَ
يَحْمِلُونَ
الْعَرْشَ
وَمَنْ
حَوْلَهُ
يُسَبِّحُون
14; بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ
وَيُؤْمِنُو
06;َ بِهِ
وَيَسْتَغْف
16;رُونَ
لِلَّذِينَ
اَمَنُوا
رَبَّنَا
وَسِعْتَ
كُلَّ شَىْءٍ
رَحْمَةً
وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ
تَابُوا

وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ "Arşı yüklenen ve çevresinde bulunanlar, Rablerini överek O'nu tesbih ederler, O'na inanmışlar. Müminler için: "Rabbimiz, rahmetin ve ilmin her şeyi (kavramış ve) kuşatmıştır. Tevbe edip Senin yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabından koru"diye (dua eder ve) bağışlanma dilerler..." (Mümin, 40/7-9) buyurmuştur. Peygamberler ve Peygamberimiz (s.a.s) için meleklerin duası ise, onları övmek ve salâtüselâm getirmekti&nbs; اِنَّ اللهَ وَمَلَئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ يَآاَيُّهَا الَّذِينَ اَمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا &nbs;(Ahzâb, 33/56). Meleklerin şefaatinden şöyle söz edilir: وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِى السَّمَوَاتِ لاَ تُغْنِى شَفَاعَتُهُمْ شََيْئًا اِلاَّ مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللهُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَرْضَى "Göklerde nice melekler vardır ki, şefaatları hiç bir fayda vermez. Ancak, Allah'ın dileği ve razı (hoşnut) olduğu kimseler hakkında O'nun izniyle (meleklerin şafaati) fayda verir." (Necm, 53/26). &nbs;

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)